

Anders Samuelson (RV):

At skattesystemet skulle virke blokerende for fornuftige generationsskifteløsninger, må umiddelbart virke overraskende. Der har næppe på noget tidspunkt i skatterettens historie været anvendt så mange og så gunstige generationsskiftemodeller som i disse år. Det er ikke noget, jeg har fundet på at sige. Det er noget, professor Ole Bjørn har sagt. Og hvis der er nogen af os ordførere her i salen, der ikke ved noget om det, så er der i hvert fald en ting, der er helt sikker, og det er, at han ved noget om det.

Jeg er fuldstændig enig med professor Ole Bjørn i, at der er masser af muligheder i dag, og fra Det Radikale Venstres side mener vi faktisk ikke, at det burde være nødvendigt at udvide. Vi kan ikke støtte udvidelsen af den særordning, der er tale om her, og det er der to generelle grunde til. For det første at Det Radikale Venstre prioriterer lavere skat på arbejde og for det andet, at vi prioriterer et enklere skattesystem frem for nye særordninger.

Vi mener, at et parti som Det Konservative Folkeparti burde løbe skrigende bort fra sådan et forslag her, for så vidt jeg har forstået på den konservative skatteordfører adskillige gange, så er det højeste prioritet for Det Konservative Folkeparti at få sat skatten på arbejde ned. Dette forslag er med til at udskyde, at den målsætning kan blive virkeliggjort, og det begræder vi fra Det Radikale Venstres side.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Forslaget fører til, at der i 2002 bruges 45 mio. kr., i 2003 90 mio. kr. til skattelettelser for erhvervsledere, der sælger deres virksomhed. Enhedslisten mener ikke, at denne gruppe generelt tilhører den del af den danske befolkning, der har brug for skattelettelser. Men Venstres og De Konservatives kernevælgere er utvivlsomt overrepræsenterede i denne gruppe.

Begrundelsen for at gennemføre lovforslaget er, at regeringen ønsker at lette generationsskiftet i virksomheder. Det sker så ved at fritage sælgerne af virksomhederne for beskatning og overlade sælgernes skattemæssige forpligtelser til køberen. Denne mulighed eksisterer allerede, hvis virksomheden sælges videre til et nærtstående familiemedlem.

Dette forslag udvider kredsen til også at omfatte såkaldt nære medarbejdere. Man er nær medarbejder, hvis man har været ansat på fuld tid i 3 år inden for de seneste 4 år.

Herudover vil regeringen give mulighed for, at også virksomheder, hvor op til 50 pct. af selskabets indtægter eller kapital stammer fra finansielle aktiviteter, omfattes af denne mulighed. Det betyder reelt, at den tidligere begrænsning i denne ordning til reelle erhvervsvirksomheder udhules. Nu vil også virksomheder, hvori op mod halvdelen af virksomhederne består af udlejning af fast ejendom, ejerskab af kontanter, værdipapirer eller lignende, være omfattet.

Konsekvensen af at overlade sælgernes skattemæssige forpligtelser til køberne er, at køberne skal betale skat af en eventuel fortjeneste, når han engang sælger de pågældende aktier eller andre aktiver. Ved den udvidelse af antallet af købere, som kan omfattes af disse regler, opstår der hermed meget gode muligheder for at sælge aktier i én uendelighed, uden at der nogen sinde sker en beskatning af aktiernes stigende værdi.

Forslaget er derfor endnu et forslag i regeringens række af forslag, der giver de privilegerede danskere bedre muligheder for at slippe for at betale skat.

Kl. 21.15

Enhedslisten er for så vidt enig med regeringen i, at det kan virke underligt, at nærtstående familiemedlemmer i dag har gunstigere betingelser ved overtagelse af en virksomhed end andre, som måske har en tættere kontakt til virksomheden.

Nu kan det diskuteres, hvem der har fordel af, at sælgeren ikke skal betale skat af sin fortjeneste. Der er jo ikke nogen sikkerhed for, at det fører til, at virksomheden sælges billigere, end den ellers ville være blevet solgt. Derfor vil der formodentlig være en lang række eksempler på, at en udvidelse af denne ordning blot vil medvirke til at forsøde sælgerens alderdom yderligere, uden at det kan have nogen som helst positive erhvervmæssige eller samfundsmæssige konsekvenser.

Den mest rimelige løsning på dette problem ville derfor være at ligestille alle og at sikre, at der betales skat af enhver fortjeneste. Det virker i hvert fald ikke rimeligt at udvide den gruppe, som har disse særlige muligheder. Det virker kun som en diskriminering i forhold til alle andre og vil sikkert føre til, at regeringen om nogle år kommer med yderligere forslag om at udvide ordningen.